

рѣчи тълкѣватъ священныи учителя, и казватъ, че тѣ са раздѣ-
ватъ за Исуса Христа не споредъ Божеството, защото като Богъ, по-
неже е единосщненъ и съприсносщненъ на Отца, нити е създаденъ
отъ Бога, нити е първата отъ твариты, какъ-то хѣлазъ Арій, нъ спо-
редъ челоуѣчеството, което, раздѣва са, преди сичко дрѣго нещо ѣ
провидѣлъ Богъ като начало на Божественныи неговы превѣчны
опредѣленіа, първо отъ всыты твореніа. Тѣи тълкѣватъ великый А-
танасій, въ слово 3, и 4 противъ Аріаниты; Кирилъ Александрійскый,
въ книга 4 Сзкровица глава 4, 6, и 8; Божественный Августинъ въ
книга 1 за Троица глава 12. И прилично преди сичкыты дѣла въ-
плзтителното Смотрѣніе е было предопредѣлено отъ Бога; защото,
дѣматъ Священныи Богослови, че най-повѣче отъ сичкыты Божіи
дѣла въплзтителното Смотрѣніе отдава Богѣ най-голѣмата слава.
Сичкыты челоуѣци заедно, сичкыты Ангели заедно не сж доволни за
да отдадѣтъ на Бога толка слава, колкато мѣ отдава самъ си Бого-
челоуѣчното Слово, Исусъ Христосъ, който, като гѣвори за това взмъ
безначалніа си Отецъ, дѣма: „Азъ тѣ прославихъ на земѣта.“(1)

Нѣкои черковни учителя мыслатъ, че тѣи таинство, което было
запазено като най-скжпоцѣннѣматъ высеръ въ сзкровицата на Божіа
сзвѣтъ, да е было изавено, и открито на небето, въ началото на вѣ-
ковѣты, за да видѣтъ, и да са почюдѣтъ Ангелити на предивното дѣ-
ло на Божіата Премѣдрость. И че отъ тѣи да е взелъ причина Де-
ницата да завиди на ипостасното сзединеніе Божіе сз челоуѣка, и отъ
гордость за своата си хѣбость да ѣ рѣкълъ тѣи въ сѣрдцето си: Азъ
най-повѣче върховнѣматъ отъ Серафимыты, небеснѣматъ, и бесплзтнѣматъ,
а не челоуѣкѣтъ тѣлеснѣматъ, и земнѣматъ, съмъ достоенъ за таквази
честь: „азъ азъ ще бѣда подобенъ на вышніа,“ и тѣи да е испаднѣлъ отъ
небето като мзлніе: това го белѣжи гавно въ 42 въпросъ и отвѣтъ
Максимъ исповѣдникѣтъ, който има на своето си мнѣніе свидѣтель
Григоріа Назіанзина, който дѣма: Зѣвистъ деннѣцѣ помрачѣ,
низпѣдша за гордость. Ибо не тѣчию вмѣнѣи себѣ Божѣ-
ственна сѣща, но ѣ Бѣга вѣти помѣсли.“

Нъ най-послѣ: „ѣгда прѣиде кончѣна лѣта, (дѣма Павелъ)
послѣ Бѣгъ сѣна своегѣ.“(2) И кое е было тѣи време, въ кое-то

[1] Иоан. гл. 17 ст. 4. [2] Галат. гл. 4 ст. 4.